

[Lorentzen.]

vendes. Jeg vil gerne have lov til at anføre, at de stillede ændringsforslag er en imødekommethed overfor os, der nærer den fornævnte anskuelse om denne strafart, således at der ikke heri kan indfortolkes, at når straf på to år er idømt, bør domstolen altid konfiskere. Det overlades stadig til domstolens vurdering, om der er grundlag for en konfiskation, helt eller delvis.

Jeg skal derefter endvidere vedrørende dette lovforslag kun omtale § 129 a. Det er den presseparagraf, som vi jo alle kender fra diskussionen i dagbladene. Der har været forhandlet med danske dagblades fællesrepræsentation om denne paragraf, og udvalget har modtaget et forslag, som det overvejende flertal var stemt for at gå ind for med en lille redaktionel ændring, men i sidste øjeblik var der et enkelt medlem, der ønskede strøget ordene: „undergraver tilliden til folkestyret“, og udvalget, der sætter stor pris på det ærede medlem, gik til den højtærede justitsminister og spurgte, om justitsministeriet kunne acceptere dette. Med hovedrysten blev det accepteret, idet der derved strengt taget ikke siges mere end i gældende lov. Men hvad gør man ikke for at opnå enighed om en straffelov.

Jeg skal nu til slut kun omtale forslag til lov om dødsstraf for visse handlinger begået under krig eller fjendtlig besættelse. Dette lovforslag er fremkommet ved et ændringsforslag til det første lovforslag, og denne del af det oprindelige lovforslag fremtræder derefter som et selvstændigt lovforslag for derved at markere, at der ikke sker nogen ændring i den militære straffelov, og dernæst at ordene „under truende udsigt“ udgår, således at dødsstraffen, som titlen angiver, alene er knyttet til handlinger begået under krig eller fjendtlig besættelse. Handlinger, for hvilke der kan idømmes dødsstraf, skal tjene til fremme af fjendtlige interesser, og der skal desuden foreligge særlig skærpede omstændigheder, og endelig skal handlingen have det gerningsindhold, som omtales i borgerlig straffelovs §§ 98, 99, 100, stk. 3, 111 og 237, og endvidere skal gerningsmanden være fyldt 21 år, da handlingen blev begået.

Den militære straffelov har jo været berørt et par gange af mig. Den har under krig bestemmelsen om dødsstraf for visse forræderihandlinger, spionage, overløben til fjenden, visse tilfælde af manddrab og mytteri, befalingsmænds pligtstridige kapitulation, men det lovforslag, vi behandler i det høje ting, har intet som helst at gøre med militær straffelov. Efter sidste krig blev

der overalt indført dødsstraf overfor visse af de groveste og farligste forbrydelser, også i lande, der som Danmark, Norge og Holland havde afskaffet dødsstraffen udenfor den militære straffelov. Disse erfaringer gør det overvejende sandsynligt, at det samme vil gentage sig i en lignende situation, og derfor finder jeg for mit eget vedkommende at det må være rigtigt at give en sådan lov på et tidspunkt, da lovgivningsmagten har sin fulde frihed i stedet for senere at skulle blive tvunget til at give en lov med tilbagevirkende retskraft.

Jeg skal herefter anbefale de to lovforslag med de foreslåede ændringer til vedtagelse i det høje ting.

Hans Hækkerup: Jeg kan naturligvis for mit vedkommende i det væsentligste henholde mig til den udførlige redegørelse, udvalgets ærede ordfører nu har givet for ændringsforslagene, men jeg vil dog gerne knytte enkelte bemærkninger til nogle af disse ændringsforslag.

Udvalgets ærede ordfører gjorde rede for, at man havde strøget ordene „truende udsigt til krig og besættelse“ i en række paragraffer, i § 103 om bistand til fjenden, i § 108 om spionage, i § 109 om hjælp til fremmed efterretningsvæsen og i dødsstrafbestemmelsen, og det er i betænkningen motiveret med den vanskelighed, det kan frembyde at afgøre, om der til givne tid foreligger truende udsigt til krig og den usikkerhed ved straffelovens anvendelse, som måske kunne blive en følge deraf. Det er klart, at denne betragtning ikke lader sig afvise. Men jeg vil dog gerne føje til, for det første, at bestemmelsen jo har gammel hævd i dansk straffelovgivning, og for det andet — og navnlig —, at disse ord har henblik på en situation af ganske særlig karakter, hvor man må regne med, at forbrydelser mod statens sikkerhed i hyppigere omfang bliver begået, og hvor man navnlig må regne med, at disse forbrydelser får en særlig farlig karakter. Vi har derfor i udvalget indgående drøftet, om det var muligt at finde et andet udtryk, som dækkede det, vi tænkte på, men gav en skarpere afgrænsning, og vi har i vor eftersøgning søgt bistand i fremmed lovgivning, men har ingen fundet. Vi har derfor til syvende og sidst også fra vor side affundet os med at stryge dette udtryk, og vi gjorde det jo navnlig under hensyn til dødsstrafbestemmelsen, fordi vi måtte være klar over, at en dødsstrafbestemmelse, der kunne træde i virksomhed under fredsforhold, måtte påregne en meget betydelig modstand i denne sal.